

**DET KONGELIGE
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Familie- og kulturkomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

26/1896-

22. april 2026

Dokument 8:181 S (2025-2026) representantforslag om å innføre en verifiserbar 18-årsgrense for porno på nettet

Jeg viser til brev fra familie- og kulturkomiteen 27. mars 2026. I brevet ber komiteen om en uttalelse til representantforslag fra stortingsrepresentantene Jorunn Gleditsch Lossius, Hans Edvard Askjer og Joel Ystebø, Dokument 181 S (2025-2026). Representantene har fremmet følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om en verifiserbar 18-årsgrense for porno på internett, etter samme modell som i Storbritannia eller eventuelt en annen, tilsvarende løsning.

Svar:

Det finnes allerede en rekke regelverk og tiltak med formål å beskytte mindreårige mot skadelig innhold, inkl. pornografi, på nett.

Audiovisuelle bestillingstjenester er elektroniske tjenester som tilbyr bildeprogrammer som kan ses på et tidspunkt seeren selv velger og på dennes bestilling fra en programkatalog, under redaksjonell kontroll av tjenestetilbyderen. Direktivet om audiovisuelle medietjenester (AMT-direktivet) pålegger tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester å sikre at skadelig innhold for barn – herunder pornografi – ikke er tilgjengelig for mindreårige.

I Norge er kravet gjennomført i bildeprogramloven, som pålegger tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester å fastsette aldersgrenser for bildeprogrammene og iverksette egnede tiltak for å beskytte mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold. Når det gjelder bildeprogram med «alvorlig skadelig innhold», skal tjenestetilbyder iverksette tiltak som sikrer at mindreårige normalt ikke får tilgang. Når det gjelder materiale som er «skadelig» (men ikke «alvorlig skadelig»), skal tjenestetilbyder tilby tiltak som kan aktiveres av foresatte eller andre i foresattes sted, for å sikre at mindreårige normalt ikke får tilgang. Definisjonene av

«skadelig» og «alvorlig skadelig» er i utgangspunktet basert på tradisjonelle audiovisuelle medier, og er i mindre grad tilpasset til den nye medievirkeligheten. I Meld. St. 32 (2024–2025) *Trygg oppvekst i et digitalt samfunn* ble det derfor foreslått å oppdatere skadelighetsbegrepet i bildeprogramloven og vurdere lovendringer for å beskytte barn og unge i møte med nye digitale medier. Regjeringen jobber med å følge opp meldingen.

Videodelingsplattformtjenester er tjenester som tilbyr bildeprogrammer eller brukergenererte videoer som tilbyderer organiserer, men ikke har redaksjonell kontroll over. Eksempler er YouTube, Facebook og Instagram. For slike tjenester krever AMT-direktivet at plattformene må treffe tiltak for å beskytte barn mot slikt skadelig innhold. I Norge er dette regulert i kringkastingsloven. Loven krever at tilbydere av videodelingsplattformer skal treffe hensiktsmessige tiltak for å beskytte mindreårige mot skadelig og alvorlig skadelig innhold i bildeprogrammer, brukergenererte videoer, reklame, sponning og produkt plassering i videodelingsplattformtjenesten. Kringkastingsforskriften inneholder en liste over hensiktsmessige tiltak, som inkluderer å opprette og drifte systemer for alderskontroll av brukere av videodelingsplattformtjenester med hensyn til innhold som kan være skadelig for mindreårige. Forskriften slår videre fast at innhold som kan være alvorlig skadelig for mindreårige (omfatter bl.a. pornografisk innhold) skal være underlagt de strengeste alders- og tilgangskontrolltiltakene, som PIN-koder, passord eller andre løsninger som gir tilsvarende sikkerhet.

AMT-direktivet håndheves etter etableringslandsprinsippet. Dette innebærer at tilsyns- og håndhevingsansvaret ligger hos myndighetene i det landet der tjenesten er etablert, og at håndhevingen skjer etter dette landets nasjonale lovgivning – uavhengig av hvor brukerne befinner seg. Som hovedregel vil det dermed være utenlandske myndigheter som må håndheve regelverket overfor tjenestetilbydere etablert i sitt land. Dette begrenser samtidig handlingsrommet for å håndheve norsk lovgivning overfor utenlandske tjenestetilbydere på området.

Forordningen om digitale tjenester (DSA) styrker også beskyttelsen av mindreårige på nettet ved å pålegge høye sikkerhets-, personvern- og trygghetsstandarder for plattformer, inkludert obligatoriske risikovurderinger. I juli 2025 publiserte EU-kommisjonen retningslinjer for beskyttelse av mindreårige under DSA. Her slås det bl.a. fast at bruk av adgangsbegrensninger understøttet av alderskontroll bl.a. for tjenester som gir adgang til pornografisk innhold, er en passende og forholdsmessig foranstaltning for å sikre et høyt nivå av trygghet og sikkerhet for mindreårige.

De fleste land i Europa er samstemte om at pornografi bør ha 18-årsgrense og krav om aldersverifisering.¹ Irland har for eksempel i sin Online Safety Code lagt til grunn at selvdeklaring av alder ikke utgjør et tilstrekkelig effektivt beskyttelsestiltak. Medietilsynet legger den samme forståelsen til grunn for kravene til videodelingsplattformer om å beskytte mindreårige mot skadelig innhold etter kringkastingsloven, jf. endringsdirektivet til AMT-direktivet.

¹ ERGAs innspill til utarbeidelse av retningslinjene til DSA: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14352-Protection-of-minors-guidelines/feedback_en_en?p_id=18553

Det kan også nevnes at EU-kommisjonen i en nylig sak har funnet at Pornhub, Stripchat, XNXX og XVideos har brutt Digital Services Act (DSA) ved ikke å beskytte mindreårige mot pornografisk innhold.² Kommisjonen har etter DSA håndhevingskompetanse overfor de mest brukte pornoplattformene som klassifiseres som en Very Large Online Platform (VLOP), og mener at disse verken har vurdert risikoene for mindreårige tilstrekkelig grundig eller innført effektive tiltak for å hindre tilgang til innholdet. Selv-deklarasjon ved et enkelt klikk om at brukeren er over 18, samt supplerende tiltak som innholdsadvarsler og «Restricted to adults»-merking, anses ikke som tilstrekkelig. Etter Kommisjonens syn må plattformene innføre personvernvennlige aldersverifiseringstiltak. Dette er en pågående sak og funnene er derfor foreløpige.

I tillegg har to nye nasjonale lovforslag vært på høring, ett om å øke aldersgrensen for når barn selv kan samtykke til behandling av personopplysninger ved bruk av informasjonssamfunnstjenester fra 13 til 15 år og ett om å innføre en absolutt aldersgrense på 15 år for sosiale medier. Regjeringen arbeider nå med å følge opp lovforslagene. Det tas sikte på at lovforslagene fremmes for Stortinget innen utgangen av året.

Departementet viser videre til at behovet for lovmessige og andre tiltak har blitt utredet relativt nylig av flere offentlige utvalg.

Etter et anmodningsvedtak fra Stortinget, fremmet av KrF, oppnevnte regjeringen Solberg i 2019 et tverrfaglig utvalg som fikk i oppdrag å utrede behovet for tiltak for å beskytte barn mot pornografi og økt seksualisering på elektroniske medieplattformer. Utvalget ble ledet av advokat Jon Wessel-Aas, og besto for øvrig av seks medlemmer med kompetanse innenfor jus, psykologi, psykiatri, pedagogikk, medievitenskap og kriminologi. I utredningen, som ble lagt fram i mars 2021, vurderte utvalget «ikke (ytterligere) lovmessige tiltak som noe primært effektivt virkemiddel med hensyn til å verne barn mot skadelig medieinnhold». Utvalget viste bl.a. til:

«Alle de store aktørene utøver, i en eller annen form, sensur og filtrering av innhold både for voksne og barn. Men i tillegg finnes det mange andre distribusjonskanaler som distribuerer enorme mengder innhold. Noen praktiserer innholdsmoderasjon, men mange tilgjengeliggjør også innhold som neppe ville være i tråd med bildeprogramloven.

Poenget her er at uansett hvilket ansvar man måtte pålegge de store leverandørene, er det vanskelig å tenke seg et vanntett system. Selv om NRK/Netflix/YouTube/Facebook skulle legge sperrer på et nærmere angitt innhold, vil det samme innholdet finnes på andre tjenester.

I morgen kan det være helt andre aktører, jf. TikToks utvikling. Fra å være ukjent, gikk TikTok til å ta en ledende posisjon i helt unge aldersgrupper i løpet av et par år. Hvordan bildet vil se ut om noen år, er umulig å forutsi. Store sosiale medier som SixDegrees.com og MySpace.com gikk motsatt vei; fra å være ledende til å bli ubetydelige i løpet av kort tid.

² [Commission preliminarily finds Pornhub, Stripchat, XNXX and XVideos in breach of the Digital Service](#)

Barns medietilgang er kanskje dominert av, men ikke begrenset til, de store kanalene. På nett kan alle ikke bare poste, men også sette opp egne tjenester som ikke kontrolleres på samme måte. For eksempel vokste nettstedene 4chan og 8chan/8kun frem utenfor de regulerte sosiale mediene – og ble også kanaler for innhold som hadde blitt fjernet andre steder. Da de store sosiale mediene la begrensninger på innlegg, blant annet fra Donald Trump, resulterte det i forflytning over i andre kanaler (parler.com/gab.com); kanaler med andre regler og til dels under andre jurisdiksjoner.»

Utvalgets anbefalinger dreide seg derfor i stedet om andre former for tiltak, særlig knyttet til å utvikle og styrke barn og ungdoms mestring og håndtering av potensielt skadelig mediebruk. I sin egen oppsummering trakk utvalget særlig fram behovet for "en helhetlig strategi for å utruste barn i møte med den digitale virkeligheten".

Utredningen fikk i hovedsak bred støtte i høringen og har blitt fulgt opp bl.a. gjennom *Rett på nett - Nasjonal strategi for trygg digital oppvekst høsten 2021*, handlingsplanen for trygg digital oppvekst som ble lagt fram høsten 2024 og Meld. St. 32 (2024–2025) *Trygg oppvekst i et digitalt samfunn*, som nylig er behandlet i Stortinget.

Senere har også Skjermbruketutvalget og Ytringsfrihetskommisjonen utredet behovet for tiltak for å beskytte barn mot skadelige medieinnhold. Ingen av utvalgene har gått inn for ytterligere lovregulering av den typen som forslagsstillerne etterlyser.

Oppsummert legger jeg til grunn at det allerede finnes et bredt spekter av tiltak som adresserer problemstillingene forslagsstillerne tar opp, inkludert lovgivning. Som nevnt er også nye lovbestemmelser under arbeid. Før en vurderer ytterligere lovregulering på feltet, bør en derfor avvente effekten av de tiltakene som allerede er under arbeid, i første rekke forordningen om digitale tjenester og lov om aldersgrenser for bruk av sosiale medier.

Med hilsen

Lubna Jaffery